

brzuch jest wzdęty. Szybko występuje hypoglikemia i odwodnienie. Ruchy szczeniąt są nieskoordynowane, pojawiają się skurcze tężcowe. Śmierć następuje w ciągu 12 godzin od wystąpienia objawów. Leczenie polega na odsadzeniu szczeniąt i stosowaniu antybiotyków o szerokim spektrum. Szczenięta należy nawodnić. Można stosować preparaty antyhistaminowe i witaminę K. W zapobieganiu istotne znaczenie mają kontrola zdrowia suki i zachowanie odpowiedniej higieny środowiska.

Przyczyną tzw. zakaźnej zamieralności szczeniąt jest zakażenie wirusem herpes. Jest to choroba wirusowa, przebiegająca u szczeniąt nadostro lub ostro, prowadząca z reguły do śmierci całego miotu w pierwszych 2 tygodniach życia. Ma duże znaczenie w hodowlach psów. U szczeniąt w wieku ponad 2 tygodnie przebieg choroby jest łagodny. Od 3 tygodnia życia szczenięta rzadko zachorowują (wyższa temperatura ciała). Zakażenie następuje wewnątrzmacicznie, podczas porodu lub później od matki lub innych nosicieli poprzez wyptyw z nosa lub pochwy. Inkubacja wynosi 8-10 dni. Wirus powoduje powstawanie wybroczyn i ognisk martwiczych w nerkach, wątrobie i płucach. Objawami zakażenia wirusem herpes są niechęć do ssania, osłabienie, ciągły płacz, biegunka, niekiedy podniecenie. Przy przebiegu nadostrym śmierć następuje w ciągu 12 godzin. Forma ostra trwa kilka dni i śmierć jest poprzedzona śpiączką. Nie wszystkie szczenięta chorują w tym samym czasie. Odstępstwa pomiędzy zachorowaniami poszczególnych szczeniąt mogą wynosić nawet 2 tygodnie.

W okresie pierwszych 2 tygodni po urodzeniu u szczeniąt może wystąpić zatrucie toksynami zawartymi w mleku (zespół toksycznego mleka). Toksyny przechodzą do mleka przy poporodowym zapaleniu macicy, zatrzymaniu lochii lub są produkowane w gruczole mlekowym (podkliniczne mastitis). Zespół toksycznego mleka objawia się ciągłym płaczem, niepokojem, wzdęciem brzucha i biegunką (wycinowanie odbytu). Terapia polega na odsadzeniu szczeniąt i doustnym podawaniu glukozy. Podskórnie stosuje się glukozę z płynem Ringera. Po 8-12 godzinach, po ustąpieniu wzdęcia brzucha, można podawać pokarm mlekozastępczy. Sukę poddaje się terapii i po jej wyleczeniu można szczenięta ponownie dosadzić.

Niektórzy autorzy są zdania, że główną przyczyną upadków szczeniąt, zwłaszcza w hodowlach, jest zespół słabnięcia szczeniąt (Fading Puppy Syndrome = FDS). Zdrowe, pełne wigoru szczenięta nagle słabną i padają, najczęściej kilka dni p.n. W etiologii tego schorzenia wyróżnia się czynniki niezakaźne i zakaźne. Czynniki niezakaźne to hypotermia i niedostateczne pobranie siary przez szczenięta. Mogą one same powodować upadki szczeniąt lub przez obniżenie odporności prowadzić do zakażeń wirusowych i bakteryjnych. U szczeniąt, które padły wskutek tego zespołu, stwierdzono zmniejszony skład surfaktantu w pęcherzykach płucnych (mniej fosfatydylocholi-